

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 006094 17 Кж
Бања Лука, 10.4.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Љ. В., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006094 17 Кв од 09.02.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.4.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Љ. В. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006094 17 Кв од 09.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006094 17 Кв од 09.02.2017. године преузето је извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу број: 5К.бр. 44/15 од 25.12.2015. године и осуђеном Љ. В., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), изречена је казна затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) мјесеца.

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог В. Д., адвокат из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се одбије преузимање извршења казне, а ако Врховни суд утврди да за то има услова да осуђеном изрекне блажу казну.

Одговор на жалбу нје поднесен.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Суштина жалбе се своди на то да није било основа за преузимање извршења правноснажне пресуде и да суд није изрекао адекватну санкцију која је с обзиром на протек времена морала бити блажа. Осим тога приговара се да је суд примијенио погрешан уговор, а чак и када би се тај уговор могао примијенити он не може замијенити Закон о међународној правној помоћи у

кривичним стварима који у члану 63. за преузимање тражи и сагласност осуђеног.

Супротно жалбеним наводима првостепени суд правилно утврђује да су испуњени сви услови да се преузме извршење наведене пресуде. У том погледу он се позива на одговарајуће одредбе Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и Уговора између БиХ и Републике Србије о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима. Образложење које о томе даје као потпуно, садржајно и правилно у свему прихвата и овај суд и на њега упућује и жалиоца. Приговор жалбе да је та област регулисана Уговором између БиХ и Републике Србије о изручењу није основан, јер овај Уговор уређује сасвим другу материју изручења за одређена кривична дјела, а не преузимања извршења правноснажних пресуда. С друге стране примијењени Уговор искључује пристанак осуђеног, што и жалба прихвата али поставља питање оправданости таквог рјешења, тако да ни приговор одсуства пристанка осуђеног није основан

Овај суд је у вези са жалбеним приговорима испитао и одлуку о казни па је нашао да је казна коју је првостепена пресуда изрекла правилно одмјерена. Све олакшавајуће и отежавајуће околности које је утврдио суд је правилно оцијенио и оне су се у потпуности одразиле у изреченој казни тако да залагање жалбе тужиоца за строжим кажњавањем није основано, нити има мјеста изрицању казне у краћем трајању.

С обзиром на наведено ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбу одбити као неосновану и одлучити као у изреци.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић